

C-273/05. P. sz. ügy

**Belső Piaci Harmonizációs Hivatal
(védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)**

kontra

Celltech R&D Ltd

„Fellebbezés – Közösségi védjegy – A 40/94/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja – A CELLTECH szóvédjegy bejelentése – Feltétlen kizáró okok – Megkülönböztető képesség hiánya – Leíró jelleg”

E. Sharpston főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2006. december 14. I - 2886

A Bíróság ítélete (első tanács), 2007. április 19. I - 2912

Az ítélet összefoglalása

- 1. Fellebbezés – Jogalapok – Először a fellebbezés keretében felhozott jogalap – Elfogadhatatlanság – Kizárólag az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítéletben kifejtett jogi megoldást kifogásoló jogalap – Elfogadhatóság*

I - 2883

2. *Közösségi védjegy – Eljárási rendelkezések – A tények hivatalból történő vizsgálata – Terjedelem*
(EK 225. cikk; a Bíróság alapokmánya, 58. cikk; 40/94 tanácsi rendelet, 74. cikk)
3. *Közösségi védjegy – A közösségi védjegy meghatározása és megszerzése – Feltétlen kizáró okok – Kizárólag olyan jelekből vagy adatokból álló védjegyek, amelyek valamely áru jellemzőinek leírására szolgálhatnak*
(40/94 tanácsi rendelet, 7. cikk, (1) bekezdés, c) pont)

1. Ha valamely félnek megengednék, hogy először a Bíróság előtt hozzon fel olyan jogalapot, amelyet az Elsőfokú Bíróságnál nem terjesztett elő, az azt jelentené, hogy az Elsőfokú Bíróság által eldöntött jogvitán túlterjedő jogvitával fordulhatna a Bírósághoz, amelynek hatásköre a fellebbezési eljárásban korlátozott. A fellebbezési eljárás keretében tehát a Bíróság hatásköre az első fok bírái előtt megvitatott jogalapokról hozott jogi döntés megítélésére korlátozódik.

az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítéletben a vitatott határozat hatályon kívül helyezése érdekében elfogadott. E körülményekre tekintettel, abban az esetben, amikor a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére hivatkozó fellebbezés kizárólag az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítéletben kifejtett jogi megoldást kifogásolja, azt elfogadhatónak kell nyilvánítani.

(vö. 21–24. pont)

Ugyanakkor mivel egyrészt a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) fellebbezési tanácsa egyedül a közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján tagadta meg a bejelentett védjegy lajstromozását, másrészt pedig az e határozattal szemben az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott kereset ugyanezen rendelkezés megsértésén alapult, ezért csak a fellebbezési szakaszban lehetett kifogásolni az említett 7. cikk (1) bekezdése c) pontjának azon értelmezését, amelyet

2. A közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 74. cikkének (1) bekezdése értelmében a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) elbírálóinak, és fellebbezésnél az OHIM fellebbezési tanácsainak hivatalból vizsgálniuk kell a tényeket annak megállapításánál, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegyre vonatkoznak-e a rendelet 7. cikkében foglalt kizáró okok. Következésképpen az

OHIM illetékes szervei alapíthatják határozataikat olyan tényekre is, amelyekre nem hivatkozott a kérelmező. Jóllehet – főszabály szerint – ezeknek a szerveknek határozataik meghozatala során meg kell győződniük e tények helytállóságáról, ez nem vonatkozik arra az esetre, ha közismert tényeket állítanak. A tények közismert vagy nem közismert jellegének az Elsőfokú Bíróság általi megállapítása olyan tényjellegű megállapítás, amely – feltéve, hogy nincs szó elferdítésről – nem tartozik a Bíróság által a fellebbezés keretében végzett felülvizsgálat körébe.

(vö. 38–39., 45. pont)

3. Ahhoz, hogy egy védjegyet, amely több elem kombinációjából eredő szóból áll, leíró jellegűnek lehessen tekinteni a közösségi védjegről szóló 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében, nem elegendő, hogy valamennyi elem tekintetében megállapítást nyerjen az esetleges leíró jelleg. Ezt a leíró jelleget magára az egész szóra is meg kell állapítani. Általános szabály szerint az olyan alkotóelemek pusztán kombinációja, amelyek mindegyike leíró jellegű a bejelentésben szereplő áruk vagy szolgáltatások jellemzői tekinteté-

ben, vélelmezhetően maga is leíró jellegű az említett jellemzők tekintetében az említett 7. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében.

Lehetséges azonban, hogy egy ilyen kombináció nem leíró jellegű ugyanezen rendelkezés értelmében, amennyiben az az említett alkotóelemek egyszerű összevonása által keltett benyomástól kellőképpen távoli benyomást kelt. Ennek megfelelően, jóllehet a szavak összetételéből álló védjegy esetén az esetleges megkülönböztető képesség vizsgálható az egyes kifejezések vagy elemek tekintetében elkülönítve, a megkülönböztető képességnek mindenképpen az ezek által alkotott egész vizsgálatától kell függnie. E tekintetben nem erősíthető meg, hogy az azon alkotóelemek mindegyikének előzetes vizsgálata, amelyből egy védjegy összetevődik, kötelező szakaszát képezi az eljárásnak. Ezzel szemben viszont a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) fellebbezési tanácsai, valamint keresetindítás esetén az Elsőfokú Bíróság köteles elvégezni a védjegy megkülönböztető képességének értékelését, a védjegyet mint egészet véve figyelembe.

(vö. 76–80. pont)